Слова рэдактара

Няхай часцей гучыць смех...

Паважаныя вожыкаўцы!

Вы атрымаеце гэты нумар, дванаццаты па ліку, відаць, на самы Новы год, калі гадзіннік будзе адлічваць запаветныя дванаццаць удараў. Можаце яго нават лічыць падарункам ад Дзеда Мароза. Што ж падорыць вам снежаньскі нумар часопіса? Маленькія «прэзенты» ў выглядзе настольнага календара (для дарослых) і закладак з коміксамі ды каляндарыкамі (для дзяцей), а таксама — весялосць, смех ды добры настрой... Рэдакцыя часопіса сардэчна віншуе вас з Новым годам і Калядамі і жадае, каб было больш нагод для радасці, каб часцей гучаў у вашых дамах і кватэрах смех, каб мы былі разам!

Удзячны вам за тое, што засталіся з «Вожыкам»: калі чытаеце гэтыя радкі, значыць, па-ранейшаму падпісаліся на нашае калючае і вясёлае выданне (а магчыма, параілі выпісаць ці падпісалі на яго сваіх родных, блізкіх, сяброў). Скажу шчыра: лёс часопіса ў вашых руках. Будуць чытачы, будуць аўтары, будуць падпісчыкі — будзе і «Вожык».

Дзякуй і за пісьмы з самых розных куткоў Беларусі, і за тэлефонныя званкі. Ведайце: мы заўсёды рады пачуць вашыя думкі, меркаванні, ідэі, прапановы, ацэнкі, парады, а таксама — заўвагі. Абавязкова да іх прыслухаемся і парупімся зрабіць так, каб «Вожык» — з вашаю дапамогаю — стаў яшчэ больш вясёлым, цікавым, дасціпным.

Віншуем яшчэ раз усіх з навагоднімі святамі і жадаем, каб цуды здараліся ў вашым жыцці не толькі на Новы год і каб лёс як мага часцей дарыў вам прыемныя і нечаканыя падарункі!

Юлія ЗАРЭЦКАЯ.

Малюнак Вікенція ПУЗАНКЕВІЧА.

Малюнак Аляксандра КАРШАКЕВІЧА, тэма Валянціны ГАРБАЧУК.

Малюнак Пятра КОЗІЧА.

Уладзімір МАЦВЕЕНКА

Пад Новы год

Пад Новы год,
Пад Новы год
Ля рынку
Тоўпіцца народ.
Дзядуля елкі
Прадае,
Дарма ён жарты
Раздае...
– Здароў, сваяк!
Калі сваяк,
Аддам за так,
А не сваяк –
Плаці «траяк»!
У хату
Елка завітае,
Усіх прысутных
Прывітае.
Бо з ёй Снягурка,
Дзед Мароз –
Развесяляць
Ледзь не да слёз,
Ды будзе многа
Падарункаў,
Паўторбы цацак,
Пуд ласункаў...
Дзядуля
Елкі прадае
І пажаданні
Раздае.
Пад Новы год.

Малюнак Алега ГУЦОЛА.

Хвароба — не перашкода

Сцюдзёны зімовы дзень. На рэчцы размаўляюць рыбакі:
– Ты што, Рыгор, водпуск узяў?
– Не, а чаму пытаешся?
– Ты заўсёды прыходзіў лавіць рыбу пасля работы, а цяпер вось з раніцы тут.
– А я на бальнічным!..

Магу на любым!

У загадчыка сельскага клуба пытаюць:
– На якіх інструментах вы іграеце?
– На гармоніку, баяне... – адказвае той.
– А яшчэ на якім інструменце маглі б сыграць?
– Шчыра кажучы, калі чарку вазьму, то на любым!

Свой крытэрый ацэнкі

Сярод пісьменнікаў.
– Чытаў маё новае апавяданне ў часопісе?
– Так, прагледзеў...
– Ну, і як ацэньваеш?
– Тэкст вялікі, ганарар будзе нядрэнны.

«Інтэлігентнае» лякарства

– Нешта мой сабачка есці не ўзяў, – скардзіцца жанчына.
– Паспрабуйце даць яму лыжку гарэлкі, можа, апетыт з'явіцца ды і мікробаў знішчыце, – раіць сусед.
– Што вы такое гаворыце! У нас інтэлігентная сям'я...
– Ну, тады дайце яму каньяку!

Яшчэ патрэбны

– Я чуў, на цябе сёння начальнік накрычаў...
– Гэта нядрэнна: значыць, я яшчэ запатрабаваны!

Даслаў Міхась СЛІВА,
г. Рагачоў.

Новы год патрэбны дзецям для казкі, няўдачнікам — у якасці кропкі адліку новай надзеі і астатнім — для весялосці.

Ішхан Геваргян
(расійскі бізнесмен)

— А гэта вам на адыходную!..

Малюнак Аляксандра КАРШАКЕВІЧА,
тэма Валянціны ГАРБАЧУК.

Малюнак Міхася ДАНІЛЕНКІ.

Малюнак Аляксандра КАРШАКЕВІЧА,
тэма Канстанціна КАРНЕЛЮКА.

Грошы з водарам кавы

Мінскі раён. Цяжка ўявіць жыццё сучаснага чалавека без кубачка гарачай гарбаты ці кавы, якія даўно сталі прадуктамі «першай неабходнасці» і заўсёды павінны быць пад рукой.

Таму некаторыя камерсанты спрабуюць зарабіць на іх «лёгкія» грошы. У гэтым чарговы раз пераканаліся правяраючыя, наведаўшы рынкі горада Мінска і Мінскага раёна: на дзевяці гандлёвых аб'ектах былі выяўлены тавары без неабходных дакументаў.

На нелегальныя напоі агульным коштам больш за 120 мільёнаў рублёў накладзены арышт. Вядзецца следства. «Лёгкія» грошы з водарам кавы, верагодна, пойдуць на штрафы.

Свой чужы дом

Пінск. Кожны мужчына павінен у сваім жыцці пабудаваць дом, выгадаваць сына і пасадзіць дрэва — так гучыць вядомае выслоўе.

Генеральны дырэктар ААТ «Будтрэст № 2» вырашыў пабудаваць дом. Але навошта напружвацца самому, калі ёсць столькі падначаленых? Вось і ўзводзілі работнікі будтрэста дырэктарскі дом (і ў дадатак гаспадарчую пабудову) у прыгарадзе Пінска, хоць, згодна з дакументамі, знаходзіліся ў гэты час на розных аб'ектах Брэстчыны.

Такім чынам установе быў нанесены ўрон больш чым на 60 мільёнаў рублёў. Зараз вядзецца следства, а гендырэктар, відаць, асэнсоўвае іншае выслоўе: «Чужое ўзяць — сваё згубіць»...

Кантрабанда на нагах

Дубровенскі раён. Наступаюць сапраўдныя халады. Зразумела, што ўсе людзі спяшаюцца як мага хутчэй і цяплей апрануцца ды абуцца. І пажадана, каб гэта было штосьці новенькае.

З такімі «навінкамі» і была затрымана каля пункта спагнання дарожных збораў «Рэдзькі» 42-гадовая мінчанка. На мікрааўтобусе «Мэрсэдэс-Бэнц» яна перавозіла новы, але кантрабандны абутак на суму больш за 20 мільёнаў рублёў.

Жанчыне давядзецца выплаціць значныя штрафы. А пакупнікам — шукаць законныя «навінкі».

По матэрыялах прэс-цэнтра Камітэта дзяржаўнага кантролю Рэспублікі Беларусь.

Віншуем!

На пачатку снежня вядомы беларускі пісьменнік Казімір КАМЕЙША адсвяткаваў сваё 70-годдзе. Але, нягледзячы на пражытыя гады, ён па-ранейшаму застаецца вясёлым, энергічным і бадзёрым, поўным творчых задум і планаў. Прынамсі, у вершы «Самаіранічнае» Казімір Вікенцьевіч дасціпна і з гумарам расказаў пра сваё жыццё: нездарма ж працаваў у «Вожыку»!

Рэдакцыя часопіса і рэдкалегія шчыра віншуюць свайго даўняга аўтара, таленавітага пісьменніка з юбілеем і зычаць яму моцнага здароўя, творчага плёну і жыццёвай моцы!

Казімір КАМЕЙША

ПАРТРЭЦІКІ

САМАІРАНІЧНАЕ

Тутэйшы, сяброўскі,
Без мухаў мяшчанскіх,
Ён свой, навікоўскі,
Шумліва-пушчанскі.

Цярпліва маўчыць ён,
Калі яго хваліш.
Яго нават моцнаю кропляй
Не зваліш.

А лішняе возьме —
Дык не, не бушуе.
Не ласа глядзіць
На кабету чужую.

Бо, кажа, калі
На чужых заглядацца,
Дык можна няўзнак
Без уласнай застацца.

Бывае, сумуе,
А больш весяліцца.
І нешта рыфмуе,
Як ноччу не спіцца.

Хоць з той пісаніны
І мала карысці,
Ды ўсё ж ён — пісака,
Не пэцкаль якісьці.

Яшчэ, да ўсяго, ён —
Вандроўнік вядомы,
І блудзіць таму,
Не стыкаецца дома.

Стаптаў за жыццё
Не адны чаравікі.
З Малых Навікоў ён
І гэтым — вялікі!

РАСКЛАДУШКА

Свой расклад у раскладушкі.
А калі раптоўны госць —
Ёсць і коўдра, і падушка,
Нешта й пад падушкай ёсць.

ЛУПА

Блыху ўзвялічыць да слана,
Дзе зліплася — пралупіць.
А што лупатая яна —
Дык так і трэба лупе.

ТАЎКАЧ

Напэўна, доля ўжо такая.
А як ты ад яе ўцячэш?
У ступе звыклае вякамі
Адно і тое ж ён таўчэ.

МЫШ

Няма, здаецца, гэткіх ніш,
Якіх бы не займала мыш.
І стол падчысціць, і каморку,
А стрэне кот, дык — шусь у норку!..

З 60-годдзем віншуе «Вожык» Уладзіміра ДУКТАВА, беларускага пісьменніка. Свой творчы шлях ён пачаў з усмешкаю: дэбютаваў школьнікам у газеце «Піянер Беларусі» з гумарыстычным апавяданнем «Вандраванне па муках». Пазней публікаваўся ў мясцовым і рэспубліканскім перыядычным друку. Выдаў кнігу мініяцюр і афарызмаў «Смешкі-пацешкі» (1998). Яго кніга прозы «Трэцяя асоба» (1997) перасыпана крупінкамі трапнага гумару, а ў зборніку «Кніжнік» (2005) побач з «сур'ёзнай» прозай суседнічае і гумарыстычная.

Уладзімір Уладзіміравіч шмат адшчыраваў на журналісцкай ніве: працаваў карэспандэнтам клімавіцкай раёнкі, затым рэдагаваў магілёўскую. Цяпер узначальвае Магілёўскае абласное аддзяленне Саюза пісьменнікаў Беларусі.

«Вожык» жадае юбіляру жыццёвага і творчага даўгалецця, дабрабыту і шмат шчырых усмешак!

Малюнак Алега ГУЦОЛА.

Якіх толькі не здараецца на свеце навагодніх цудаў!

Раніцай 1 студзеня настойліва звініць хатні тэлефон. Падымаю трубку.

— Ванда, гэта ты?

— Не, — адказваю, — я не Ванда.

— Кінь прыдурвацца! Я ж добра чую, што гэта ты. Прыхавай там маю шапку, а то ў цябе ўчора забыўся...

Кладу трубку. Праз некалькі хвілін зноў гучыць званок.

— Ванда, каравул! Толькі цяпер убачыў, што я надзеў пінжак твайго Пецькі! Што рабіць?!

На жаль, няўдачліваму каханку нейкай Ванды я нічым не магла дапамагчы...

Зоя НАВАЕНКА,
Глыбоцкі раён, г. п. Падсвілле.

Каляды — гэта калі бацька спрабуе пераканаць сваіх дзяцей у тым, што ён Санта Клаўс, а сваю жонку — што ён не Санта Клаўс.

Невядомы аўтар

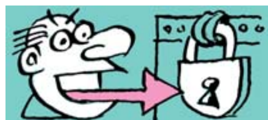
Малюнак Алега КАРПОВІЧА.

Грошы — не галоўнае, калі іх шмат.

Калі сэрца ўцякло ў пяткі, стой на месцы.

Калі ты прывык гаварыць адкрыта, многія дзверы для цябе зачынены.

Прыгажуню цяжэй пераканаць у тым, што яна непрыгожая, чым прымусіць непрыгожую лічыць сябе прыгажуняй.

Сябры мяняюцца, ворагі — застаюцца.

Цікава, а хто можа апазнаць НЛА?

Лепш бясконцае жыццё, чым жыццёвая бясконцасць?

Маральнасць узрастае з гадамі.

Калі ты чагосьці не ведаеш, гэта таксама веды.

Калі ты павінен пераконваць некага ў сваёй слушнасці, значыць, ты не маеш рацыі.

Усё адносна. Нават гэты тэзіс.

Эксперт — гэта той, хто ведае больш за цябе і не займаецца гэтай справай на практыцы.

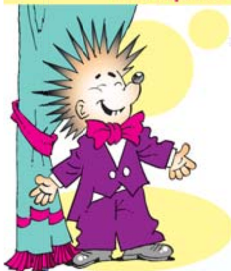
Новае — добра забытае старое. Старое — добра забытае новае.

Чым больш вы рыхтуецеся да экзамена, тым больш узнікае пытанняў, на якія вы не ведаеце адказаў.

Калі і сонца, і дождж радуюць вас аднолькава, значыць, вы не збіраецеся выходзіць з хаты.

Дунька ШЫП,
г. Мінск.

Генадзь АЎЛАСЕНКА

Сіла звычкі

Міні-сцэнка

Гісторыя, яна, дарэчы, як свет старая: муж вярнуўся з камандзіроўкі. Распрануўся. Абдымкі, радасць ад сустрэчы. На кухню жонка йдзе, гатуе і мужа стравамі частуе...

Ляжаць у ложку муж і жонка, вядуць няспешную гамонку:

– Ну, як жыла ты без мяне? Ці сумавала?

– Каб жа ж не! Як з вечара святло тушу – дык ночку па табе тужу! А ты па мне ці сумаваў?

– Я кожным ранкам уставаў і думкамі з табою быў! Ноч кожную цябе я сніў!

– А не шукаў жанчын другіх?

– Ды нават не глядзеў на іх! Магу сказаць аб гэтым смела! А ты нікога не займела? – муж запытаўся і ўздыхае.

– Я ж аднаго цябе кахаю! – пяшчотна жонка прашаптала, і мужу так прыемна стала. – Каб ведаў ты, як кожны вечар я марыла аб гэтай стрэчы, як плакала я ў адзіноце...

Вось на такой пяшчотнай ноце мне б і закончыць гэты сказ... Прабачце, гэта ў іншы раз! Бо раптам дзінькае званок у дзверы... Дзіўна, хто ж там гэта? Крычыць у роспачы кабета:

– Дык то ж чорт мужа прывалок! Бяжы хутчэй, а то прыб'е!

Муж скокнуў у акно дый ходу! Бяжыць, бядак, праз агароды, сусветныя рэкорды б'е! Бяжыць і раптам па ілбе далонню плясь:

– Цьфу ты, халера! Я ж дома, у сваёй кватэры! Што ж я ўцякаю ад сябе?!

г. Чэрвень.

Каб і хацеў – не прыдумаеш

«Даводжу да вашага ведама, што Пракоп ЛЫНДА, саліст жаночага ансамбля «Мілашка», якім я часова кірую, не маючы музычнай адукацыі, наўмысна замінае мне праводзіць з ім рэпетыцыі, у выніку чаго ўзнікае незадаволенасць з абодвух бакоў і мае месца мінорны настрой у ансамблі.

Прашу тэрмінова адрэагаваць на абуральныя паводзіны ў калектыве і аказаць мне ў сувязі з гэтым маральную падтрымку і матэрыяльную дапамогу.

Хормайстар ЧЫЖЫК».

(З заявы дырэктару Палаца культуры.)

«Васіль КАЛАБОК шукае ў шосты раз сваю другую палавінку, бо, маючы багаты жыццёвы вопыт, зрабіў выснову, што ніводная з пяці яго былых палавін не была здольная злучыцца з ім у адно цэлае з прычыны адсутнасці магнітнага прыцягнення. Ён цвёрда ўпэўнены, што шостая спроба павінна прынесці ўдачу, бо, як сцвярджаюць мясцовыя астролагі, шосты па ліку шлюб – гэта двайная тройца. Удача Васілю КАЛАБКУ штодня мроіцца».

(З газеты.)

Даслала Людміла ЮШЫНА,
г. Гомель.

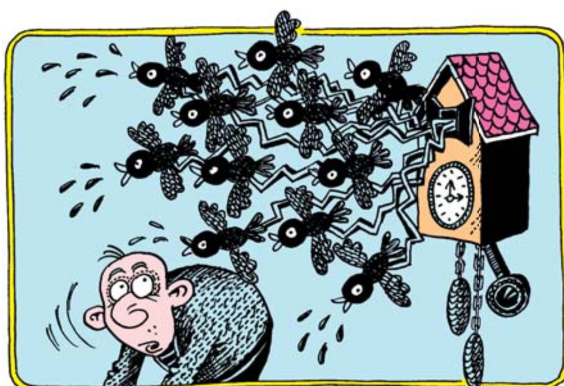

Малюнак Алега ГУЦОЛА.

Вернісаж

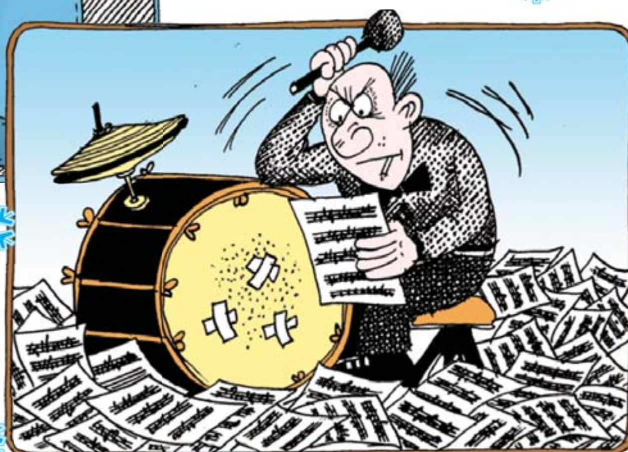
Малюе Алег ПАПОЎ

Мабыць, амаль кожны чалавек час ад часу лунае ў салодкіх марах пра багатую і светлую будучыню і малюе ў сваіх фантазіях горы грошай, неверагодны фарт ці звычайную ўдачу. Але адны так і пакідаюць усё гэта ў мроях, іншыя – перыядычна правяраюць сваё шанцаванне ў розных падазроных справах і аферах. Ды толькі шчасціць апошнім вельмі-вельмі рэдка, і іх салодкія мары часта ператвараюцца ў горкую рэальнасць.

А ўсё з-за таго, што гэтыя летуценнікі бываюць празмерна даверлівымі. І простай наіўнасцю людзей часта карыстаюцца розныя злодзеі. Абяцаюць залатыя горы, ды пакідаюць каля пустога, разбітага карыта...

І схему злачынства кожны раз прыдумваюць новую.

Схема для даверлівых пенсіянераў

Зусім нядаўна ў Мінску дзейнічала злачынная групоўка, якая падманам выцягвала ў пажылых людзей грошы. Злодзеі знаходзілі даверлівых пенсіянераў, прадстаўляліся студэнтамі-медыкамі з Ірана ці Таджыкістана і прасілі ў старых дапамогі.

– Калі ласка, дазвольце пакарыстацца вашымі банкаўскімі рахункамі! Нам, замежным грамадзянам, чамусьці нельга абслугоўвацца ў беларускіх банках. Бацькі ж павінны пералічыць грошы на аплату вучобы. Дапамажыце! А за такую ласку мы вам заплацім. Пяцьсот долараў. Дамовіліся?

Старыя людзі, пачуўшы пра «летуценныя» грошы, верылі на слова «студэнтам» і здымалі ўсё са свайго рахунку.

– Калі рахунак пусты, вам не варта будзе непакоіцца, – раілі злодзеі. – Мы ж людзі сумленныя...

Пасля грошы пад рознымі прычынамі выманьваліся ў пенсіянераў, а махляры адразу знікалі, пакідаючы «летуценнікаў» ні з чым.

У Мінску адбылося пяць падобных выпадкаў, даверлівыя людзі аддалі аферыстам каля шасцісот мільёнаў рублёў. Зараз злачынцаў затрымалі, частку ўкрадзеных грошай канфіскавалі. Вядзецца следства.

Схема для даверлівых жанчын

Пра што мараць жанчыны? Гэта новае футра, залатыя завушнічкі, смартфон у стразах, шыкоўная машына... Спіс можна працягваць бясконца. Але, мабыць, амаль кожная марыць пра ідэальнага мужчыну, які зможа абараніць, падтрымаць і – падарыць новае футра, залатыя завушнічкі... За такім можна пайсці і ў агонь, і ў ваду, і нават замуж. Вось толькі знайсці такога мужчыну вельмі цяжка.

А калі такі «ідэал» нейкім неверагодным чынам з'яўляецца ў жыцці звычайнай жанчыны, якая ўжо страціла надзею на асабістае шчасце? Тады прадстаўніца чароўнай паловы чалавецтва цалкам пазбаўляецца пільнасці і на ўсю моц аддаецца марам пра светлую будучыню. Гэтым і скарыстаўся адзін хлопец, якога з лёгкасцю можна назваць сапраўдным альфонсам.

Мінчанін з дапамогай інтэрнэту знаёміўся з жанчынамі, якія ўжо чагосьці дасягнулі ў жыцці, нядрэнна зараблялі, але былі адзінокімі. Хлопец прадстаўляўся паспяховым праграмістам, які хоча сур'ёзных адносін. Пачынаў прыгожа заляцацца, праз некаторы час знаёміў нават са сваёй маці, будаваў планы на будучыню.

– Дарагая, я кахаю цябе! У нас павінна быць дзіця, я вельмі-вельмі гэтага хачу! А ты?..

Але як толькі жанчына зацяжарвала, каханы бясследна знікаў...

Між тым, падчас гэтых заляцанняў хлопец раз-пораз пазычаў у жанчын грошы: то, маўляў, зарплату затрымалі, то трэба лячыцца ад анкалогіі, то візу афармляць. І заўсёды мог падабраць такія словы, што яго сяброўкі без якіх-небудзь падазрэнняў аддавалі свае капіталы.

Падобным чынам «праграміст» падмануў каля пяці жанчын. Калі пацярпелыя звярнуліся ў міліцыю, то высветлілася, што хлопец ужо быў асуджаны за махлярства. Але складу злачынства ў яго цяперашніх «аферах» няма, бо жанчыны самі давалі яму грошы, без якога-небудзь прымусу...

Як кажуць, мараль: марыць можна і нават неабходна, але нельга цалкам аддавацца летуценням. А таксама – празмерна верыць незнаёмым людзям. І заўсёды варта памятаць простую народную мудрасць: «Пазбягайце салодкага, якое можа стаць горкім».

**Не ела салодкага
Наталля КУЛЬГАВАЯ.**

Малюнкі Руслана БОГУША.

Навагодні настрой – гэта калі рады бачыць нават тых, хто памыліўся дзвярамі.

Міхаіл Мамчыч (журналіст)

Ірына ЛЯВОНАВА

Агаф'я Пятроўна, у простанароддзі баба Глаша, зразумела за сваё доўгае жыццё, што людзі падзяляюцца на добрых і дрэнных. Ну, а тое, што ў іх вёсцы Пярлоўцы сусед па агародзе Мікалай Фігура акажацца такім падлючым, стала для яе вельмі непрыемным сюрпрызам.

Здарылася гэта гісторыя ўвосень.

Прыйшоў неяк Мікалай да Агаф'і Пятроўны і ў дзвярах аб'явіў:

– Баб Глаша, чулі ці не, якую навіну наш участковы Аляксандравіч надоечы на сходзе абвясціў?

– Ды не, мілок, чаго мне на вашы сходы хадзіць, – адмахнулася бабка Агаф'я.

– Загад выйшаў: хто зарэгіструе ў міліцыі свой самагонны апарат, можа гнаць і прадаваць самагон адкрыта. А плаціць за рэгістрацыю трэба чыстыя капейкі.

– Ну, нарэшце, павярнулася ўлада да народа! – Агаф'я Пятроўна, як і многія аднавяскоўцы, гнала самагон. Але адносілася да напою з любоўю. Настойвала яго на гаючых травах, таму напой меў фірменную назву «Агаф'еўка». – А то колькі я нягод і клопатаў маю несправядліва. Адзін Аляксандравіч са сваім падазроным поглядам і чуйным носам каго заўгодна да магілы можа давесці!

На наступны дзень першым рэйсавым аўтобусам бабка накіравалася ў горад.

Дзяжурны ледзьве з крэсла не зваліўся, калі пачуў:

– Мілок, мне тут некалі з табой гутарыць. Вядзі мяне да начальства, але калі сам упаўнаважаны, дык хутчэй зарэгіструй мяне з маім самагонным апаратам, а то мне трэба назад дахаты. Спраў у мяне шмат.

Вечарам бабка Глаша вярнулася дахаты не рэйсавым аўтобусам, а на міліцэйскай машыне. Самагонны апарат, вядома, канфіскавалі, але штраф не ўзялі – аформілі як добраахвотную здачу.

Пасля таго Пятроўна цэлы год не размаўляла не толькі з Мікалаем, але і з аднавяскоўцамі. Не магла дараваць ім, што тыя назіралі, як яе скарб з хаты забіралі.

Жарт не ўдаўся...

г. Масква.

Віктар ЛОЎГАЧ

Гісторыю гэту і сёння памятаюць у Лукашах, хаця мінула больш за пяцьдзясят з гакам гадоў. Здарылася яна адразу пасля вайны. Гэтулькі тады развялося ваўкоў, што ні з хаты выйсці, ні жывёлу з двара выгнаць.

Вось і вырашылі якраз у піліпаўку, калі гэтыя драпежнікі збіраюцца ў зграі, зрабіць на іх аблаву. А на ўсю вёску толькі ў дзеда Піліпа і захавалася дубальтоўка. Таму яго, адзінага стралка, паставілі на хадавым воўчым лазе, а астатнія вяскоўцы, прыхапіўшы вёдры, патэльні і сякеры, павінны былі ўчыніць грукат на ўвесь лес.

І лес сапраўды грукатаў. Праўда, стрэлаў не чулася. Раптам нехта з першых загоншчыкаў, хто дайшоў да Піліпа, кінуўся насустрач астатнім з крыкам:

– Людцы, заела, заела!

І па лесе панеслася:

– Воўчая зграя Піліпа заела, заела!

Суседзі дзеда кінуліся ў вёску да старой Аўдоцці:

– Ой, горачка, горачка! Ваўкі твайго Піліпа заелі!

Запраглі калгаснага каня ў сані і паімчаліся ў лес на воўчы лаз, каб прывезці хоць тое, што пакінулі ваўкі ад дзеда Піліпа.

Галосіць, прычытае Аўдоцця. Павесіў нос старшыня калгаса: «Такога цесляра, такога печніка не стала».

А вось і лаз, а вось і... дзед Піліп. Цэлы, жывы. Толькі дубальтоўку аберуч трымае ды трасе яе:

– Я гэта кляц, кляц, а байкі заела. Толькі і бачыў васьмярых шэрых. Эх, падвяло мяне ружжо!..

І калі сёння ў Лукашах хтосьці пачынае маніць, яму абавязкова нагадваюць:

– Што, заела? Як зграя ваўкоў Піліпа на аблаве?..

Гомельская вобласць,
г. п. Акцябрскі.

Малюнак Уладзіміра ЧУГЛАЗАВА.

Мы свята абяцаем сабе, што з Новага года перастанем рабіць усё тое, што прыносіла нам найбольшае задавальненне ў старым.

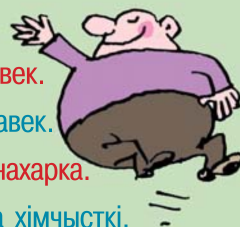
Невядомы аўтар

БУДАН – будаўнік.
ГАЗОЎКА – жанчына за рулём.
ГАМАВАЦЬ – займацца музыкай.
ЖМОТ – аматар абдымкаў.
КАЧАЛКА – снегавік.
КІМАРЫЦЬ – марыць аб кімсьці.
МАЛЬВА – мастачка.
САЖАНЬ – зняволены.

САЛЯРЫЙ – куфар для захоўвання сала.
СУДАК – суддзя.
СУШНЯК – худы чалавек.
СЫТНІК – тлусты чалавек.
ЧАРКА – чараўніца, знахарка.
ЧЫСЦЁХА – работніца хімчысткі.

Вольга ЛАБАЖЭВІЧ,
г. Клецк.

Анекдоты

Калі вы не любіце Новы год, то з верагоднасцю ў 80 працэнтаў вы — мандарын.

* * *

Самая першая краіна, куды прыходзіць Дзед Мароз — гэта Кітай... Каб загрузіць мяшок падарункамі.

«Дарагі Дзядуля Мароз... Я была добрай дзяўчынкай увесь год... Хм... Ну, амаль увесь год... Хм... Ну, часам... Хм... Ну, пару разоў сапраўды была... Ой, добра, КУПЛЮ ЎСЁ САМА».

* * *

Размова двюх бландзінак.
— Ведаеш, сёлета Новы год прыпадае на пятніцу!
— Ой, толькі б не на трынаццатага!

* * *

Прыходзіць Дзед Мароз да псіхатэрапеўта:
— Доктар, дапамажыце! Я ў сябе не веру...

—Тата, а ты ведаеш, які цягнік спазняецца больш за ўсе астатнія?
— Які?
— Той, які ты абяцаў мне падарыць яшчэ на мінулы Новы год!

* * *

Напярэдадні Новага года да бабулі прывезлі ўнука. Малы з дарогі замарыўся, і яго паклалі спаць.
Праз гадзіну ён прачнуўся і пачаў капрызіць.
— Калі не будзеш плакаць, Дзед Мароз падарыць табе вялікую машыну.
— Клас! — узрадаваўся малы. — Цяпер іх у мяне будзе дзве.
— Чаму дзве? — здзівілася бабуля.
— А другую я знайшоў у цябе пад ложкам...

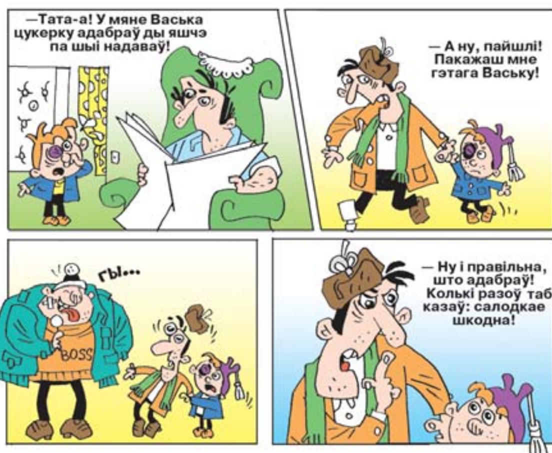
Муж пытаецца ў жонкі:
— Мілая, што табе падарыць на Новы год?
— Ой, я нават не ведаю...
— Ну добра, даю табе яшчэ год на роздум.

* * *

— Дзед Мароз, прашу цябе, падары мне канструктар! — крычыць Васілёк.
— Цішэй, — супакойвае яго матуля. — Дзядуля пачуе нават шэпт.
— Але ж тата зачыніўся ў сваім пакоі: можа і не пачуць!

Вожык
Часопіс сатыры і гумару

✂ -

Вожык часопіс сатыры і гумару **2014**

	Студзень	Люты	Сакавік	Красавік	Май	Чэрвень	
Пн.	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	Пн.
Аўт.	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	Аўт.
Ср.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	Ср.
Чц.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	Чц.
Пт.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	Пт.
Сб.	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	Сб.
Ндз.	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	Ндз.

	Ліпень	Жнівень	Верасень	Кастрычнік	Лістапад	Снежань	
Пн.	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	Пн.
Аўт.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	Аўт.
Ср.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	Ср.
Чц.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	Чц.
Пт.	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	Пт.
Сб.	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	Сб.
Ндз.	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	Ндз.

ПАДПІСНЫЯ ІНДЭКСЫ:
ІНДЫВІДУАЛЬНЫ – **74844**,
ВЕДАМАСНЫ – **748442**,
ІНДЫВІДУАЛЬНЫ ЛЬГОТНЫ – **01380**,
ВЕДАМАСНЫ ЛЬГОТНЫ – **01381**.

✂ -

Вожык часопіс сатыры і гумару **2014**

	Студзень	Люты	Сакавік	Красавік	Май	Чэрвень	
Пн.	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	Пн.
Аўт.	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	Аўт.
Ср.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	Ср.
Чц.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	Чц.
Пт.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	Пт.
Сб.	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	Сб.
Ндз.	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	Ндз.

	Ліпень	Жнівень	Верасень	Кастрычнік	Лістапад	Снежань	
Пн.	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	Пн.
Аўт.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	Аўт.
Ср.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	Ср.
Чц.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	Чц.
Пт.	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	Пт.
Сб.	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	Сб.
Ндз.	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	Ндз.

✂ -

Вожык
Часопіс сатыры і гумару

Вожык часопіс сатыры і гумару **2014**

	Студзень	Люты	Сакавік	Красавік	Май	Чэрвень	
Пн.	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	Пн.
Аўт.	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	Аўт.
Ср.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	Ср.
Чц.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	Чц.
Пт.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	Пт.
Сб.	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	Сб.
Ндз.	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	Ндз.

Вожык часопіс сатыры і гумару **2014**

	Ліпень	Жнівень	Верасень	Кастрычнік	Лістапад	Снежань	
Пн.	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	Пн.
Аўт.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	Аўт.
Ср.	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	Ср.
Чц.	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	Чц.
Пт.	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	Пт.
Сб.	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	Сб.
Ндз.	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	Ндз.

Каб ў вас атрымаўся настольны каляндар, трэба сагнуць ліст па пункцірных рысах і замацаваць скрэпкай, як паказана на схеме.

– Мы з жонкай сустрэліся на навагоднім балі-маскарадзе.

– О, як гэта рамантычна!

– Куды ўжо больш рамантычна?! Я ж думаў, што яна сядзіць дома з дзецьмі...

☺ ☺ ☺

– Напісала ліст Дзеду Марозу... Аддала мужу... Чакаю...

☺ ☺ ☺

Навагодні карпаратыў. Адна жанчына звяртаецца да другой:

– Мне здаецца, што мы з вамі ўжо сустракалі Новы год у адной кампаніі дванаццаць гадоў таму.

– Сапраўды? Нешта не прыпомню...

– Я таксама дрэнна запамінаю твары. Але сукенкі – добра!

☺ ☺ ☺

У мінулы Новы год адмовіўся ад аліўе. Сёлета паспрабую не есці мандарынак – трэба ж вызначыць, ад чаго мне так дрэнна 1 студзеня!

☺ ☺ ☺

Мала хто ведае, але для ўпрыгожвання кватэры на Новы год дастаткова кінуць петарду ў вінегрэт!

☺ ☺ ☺

Муж прачынаецца пасля свята:
– Жонка, якое сёння чысло?
– Другога студзеня...
– А што – першага не было?!

☺ ☺ ☺

Ліст да Дзеда Мароза: «Дзядуля, я на дыеце, таму мне нельга салодкага. Вышлі мне, калі ласка, скрыню напаўсалодкага!»

☺ ☺ ☺

Трэці дзень ляжу пад ёлкай і ніяк не ўцямлю: няўжо такі падарунак нікому не патрэбен?

☺ ☺ ☺

Напярэдадні Новага года.

– Добры дзень, Міша!

– Добры, Мікалай Канстанцінавіч...

– Адгадай загадку: не п'е, не курыць – на Новы год дзяжурыць!

– Э-э-э... Гэта вы на што намякаеце?

Шкада, што Новы год надыходзіць менавіта тады, калі цяжэй за ўсё дастаць елку.

Аляксандр Ратнер
(савецкі гісторык, бібліёграф)

Малюнак Алега ГУЦОЛА.

Вось-вось – і Новы год!

Малюнак Анатоля ГАРМАЗЫ («15 суток»).

Лячэбнае замужжа

Ў целе маладой Агаты
Кілаграмаў — ой, багата!
Колькі ўжо разоў сядзела
На дыеце: не худзела.
За Мікіту замуж выйшла,
Што даўно ўжо вершы піша.
І пайшло жыццё другое:
Небагатае, скупое.
Грошай яўна малавата —
Зарабляе іх Агата.
Выдаў кнігу муж «Апенькі»,
Ганарар жа той — слабенькі.
Перыёдыка друкуе,
Плата ж... Хто б хацеў такую?

Кажа жонка да Мікіты:
— Працаваць ужо ідзі ты,
Каб штомесяц меў зарплату.
Той пярэчыць ёй: — Агата,
А тварыць калі? Загіне
Талент, як зімой вяргіня...
Мае жонка прыработак
І працуе па суботах...
Круціцца, ды не ў адчаі.
Вельмі лёгка прыкмячае,
Што вага ідзе да нормы,
Набываюць вабнасць формы.

Выйшла замуж за паэта —
Не спатрэбіцца дыета!

Віктар РЭЧЫЦ,
г. Івацэвічы.

Павел САКОВІЧ

Эпіграмы як рэкламы

Янусь МАЛЕЦ

Сышліся хлопцы — хто адкуль,
А ён — з Пастаўшчыны, з Хрыстова.
Смяшлівы, добры, не куркуль —
Прыязны малец, наш, вясковы.

Хоць Янусь і пісаў пяром,
А не кідаў на стог салому,
Ёсць «Асцюкі за каўняром»,
Ну, і «Трава ў вушах», вядома.

Уладзімір ЕРМАЛАЕЎ

Перад дамамі, бывае,
Зрэдку ён узрост скрывае.
Быццам тая маладзіца,
Хоча ён падмаладзіцца.
Ў гэта верыцца з нацяжкай:
Можа, робіць ён падцяжкі?
Толькі ўзрост скрываць дарэмна:
Трыццаць ёсць яму, напэўна.
Праўда, рост скрываць не трэба:
Бачна й так — дастаў да неба!
А вось каб дастаць да мэтра,
Падрасці б яшчэ... з паўметра!

Вольга САКАЛОВА

Хоць і строга гучыць: Сакалова,
Не драпежнік яна, верце слову!
Сэрца Вольгі — якраз ад галубкі,
Дый характар лагодны, ціхуткі.
Ну а крылы, душу даў не зломак:
Яе ўласны ахоўнік — анёлак.
Можа, скажаце, гэта замнога —
Столькі рысаў узяць ад святога?
Не, тут лішняга, мабыць, нічога,
Бо і талент у Вольгі — ад Бога!

Шаржы Аляксандра КАРШАКЕВІЧА.

Васіль ЖУКОВІЧ

ВУСНЫ — НА ПАМЯЦЬ…

Праклінаю той дзень, як сустрэў,
Толькі сэрца зноў прагне спаткання…
…….
Ты мне жонкаю стаць не змагла,
А каханкаю быць не схацела.
…….
Ты свае мне пакінула вусны.
«Дзякуй богу», — шапчу я ў бяссонні.

Мікола ШАБОВІЧ

Праклінаў я той дзень, як сустрэў!..
Ледзь ад гневу тады не згарэў,
Сэрца доўга балюча трымцела,
І душу ахінала імгла:
Ты мне жонкаю стаць не змагла,
А каханкаю быць не схацела.

Ноч не спаў, але вось памудрэў —
Не кляну ўжо той дзень, як сустрэў…
Бо ў начы таямніча-спакуснай
Ты свае мне пакінула вусны.
«Дзякуй богу», — нарэшце шапчу
І табе штось пакінуць хачу…

Віктар КУНЦЭВІЧ

ДУША-ХРАПКА

Душа мая колецца, быццам асцё,
Захочацца плакаць раптам…
З яе слой за слоем здымала жыццё,
Адна засталася храпка.
Якую і вусень не сточыць ніяк,
Ці іншыя гады-злюкі…
Душу я сваю аддаю за так —
У добрыя рукі.

Аляксандр БЫКАЎ

Каюся, быў я спакусны
Ў час малады, залаты —
Душу за качан капусты
Прымаў я чамусьці тады.
Жыццё за слоем слой
Садрала з яго да храпкі,
І жонка да маці сваёй
Сышла, сабраўшы апратку.
Падобны цяпер на бадзягу-ката,
Трываю нясцерпныя мукі.
Душу і сябе аддаю за так
У добрыя рукі.

Мікола ТОНКАВІЧ

ПРАШУ ДАРАВАННЯ

Жанчына маіх гадоў
Ужо пра любоў забыла.
…….
І хоць яна мне чужая,
У тым і мая віна.
…….
Букецік лірычных слоў
Я ёй падару прыгожы.

Алесь ЖЫГУНОЎ

Жанчыны маіх гадоў,
Забылі вы ўжо пра каханне?
Няміла і ноч вам, і ранне,
Жанчынам маіх гадоў.

Сваю адчуваю віну,
Што вас не сустрэў аднойчы.
А сам я таму штоночы
Галублю толькі адну.

З вас кожнай аддаў бы душу…
Аднак жа каноны маралі
Мне стаць мнагажэнцам не далі,
За што прабачэння прашу.

Ствару лепш санеты для вас:
Маё паэтычнае дзіва
Разбудзіць пачуцці імкліва —
І вы мне даруеце ўраз!

Анекдоты

Пакупнік заходзіць у кніжную краму і звяртаецца да прадаўца:

— Мне б якую-небудзь захапляльную кнігу, ад якой немагчыма было б адарвацца.

— Ёсць выдатны дэтэктыў, які чытаецца на адным дыханні. Там адбываецца цэлая серыя забойстваў, і ніхто не можа здагадацца, хто ж злачынца.

— Цудоўна, гэта акурат тое, што мне патрэбна. А як называецца кніга?

— Зараз паглядзім… «Вартаўнік-забойца»!

У кніжнай краме да прылаўка падыходзіць дзяўчына гадоў шаснаццаці і пытаецца:

— У вас Пушкін ёсць?

Прадавец адказвае:

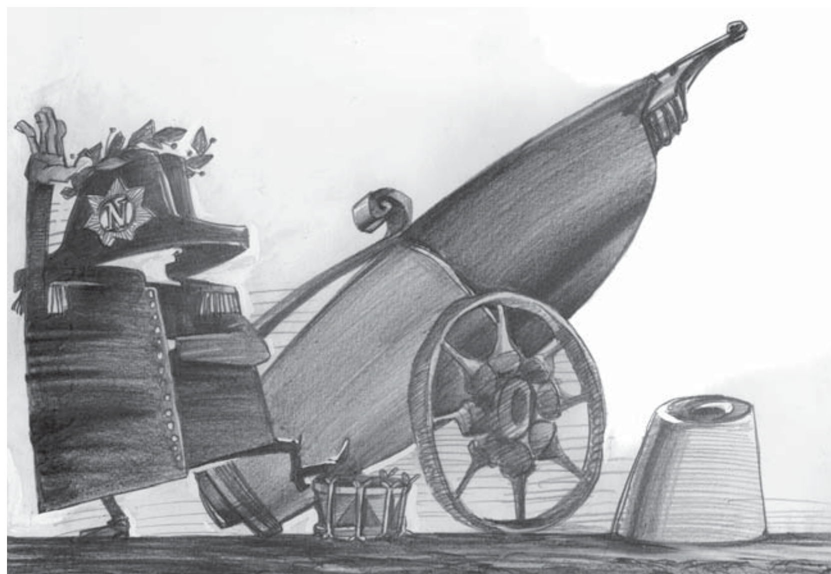
— Ёсць. А што менавіта вам патрэбна?

— Ну, не ведаю… Дайце штонебудзь свежанькае!

— Які дрэнны пераклад! Не ведаеце, хто перакладаў гэты раман?

— Ніхто, гэта арыгінал…

Малюнак Алега КАРПОВІЧА.

Навіны & Мус: матай на вус...

Укралі лепшага сябра

Маладзечанскі раён. Чалавеку варта заўсёды быць пільным і ўважлівым, бо недзе побач знаходзяцца злодзеі і махляры. Яны могуць сцягнуць кашалёк, ці залезці ў кватэру, ці «запудрыць» мазгі так, што сам аддасі ім грошы.

Але адзін мінчанін нават уявіць не мог, што злодзеі здольны спакусіцца на... лепшага сябра. Ноччу нейкі невядомы ўкраў з дачнага ўчастка ў вёсцы Дзякшняны сабаку пароды лайка. Вядома, цяжка ацэньваць гэтую страту, але гаспадару нанесены ўрон у дзевяць мільёнаў рублёў.

Спадзяёмся, што сабаку хутка знойдуць, бо сябры павінны заўсёды быць разам.

Ты — не ты, калі галодны

Салігорск. Памятаеце рэкламу аднаго шакаладнага батончыка, у якой людзі поўнасцю пераўтвараліся, калі былі галодныя? Яны рабіліся ці празмерна агрэсіўнымі, ці наадварот — апатычнымі. Але як толькі з'ядалі батончык — усё імгненна мянялася. А калі такой шакаладкі няма? Тут жа на людзей можна пачаць кідацца...

Мабыць, менавіта з-за адчування голаду мясцовы хлопец напаў на жанчыну, якая ішла па вуліцы Наруцкага. Ён пачаў яе душыць, потым забраў пакет з прадуктамі і кінуўся наўцёкі, але быў затрыманы міліцыянерамі.

Па гэтым факце завялі крымінальную справу. А мясцоваму жыхару давядзецца навучыцца кантраляваць сябе ў тыя моманты, калі страўнік пусты.

Яшчэ прыклад незразумелага

Віцебскі раён. У «Вожыку» ўжо неаднаразова расказвалася пра дзіўныя, нават дурныя крадзяжы, якія цяжка растлумачыць. То нейкі п'яны сцягне ў суседа газавы балон, то хлопец прысвоіць чужую запальнічку, то злодзей прыхопіць дзіцячую машынку...

А зусім нядаўна ў віцябчаніна з дачнага дома, які знаходзіцца ў вёсцы Вялікія Трубачы, два хлопцы ўкралі гарэлку і... карціну. Можна толькі выказваць здагадкі наконт таго, навошта ім спатрэбіўся менавіта такі «камплект». Можа, так яны шукалі натхненне, а можа, гэта быў партрэт і хлопцы ўзялі яго як «трэцяга» ў сваю кампанію?.. Тым не менш крымінальная справа ўзбуджана, і не выключана, што за гэты неразумны ўчынак хлопцы могуць трапіць за краты.

Па матэрыялах Упраўлення інфармацыі і грамадскіх сувязей Міністэрства ўнутраных спраў.

Кашмар падатковага інспектара: ён атрымаў пасведчанне індывідуальнага прадпрымальніка.

Кашмар прадаўшчыцы вінна-гарэлачнага аддзела: усе пакупнікі вядуць цвярозы лад жыцця.

Кашмар нявернай жонкі: цвярозы муж.

Кашмар сабакі: у яго доўгія вусы, гнуткі хвост і ён лагодна мурлыкае.

Кашмар вадзіцеля «маршруткі»: у гадзіну пік усім жадаючым хапае месцаў у грамадскім транспарце.

Кашмар таксіста: уводзяцца праязныя білеты на наступныя віды транспарту — аўтобус, тралейбус, трамвай, метро і таксі.

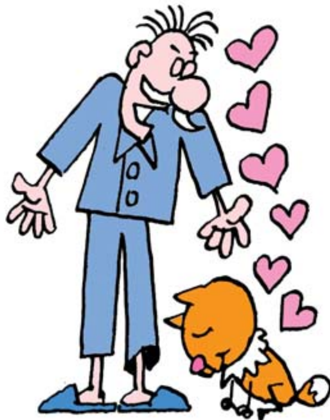
Сны сніў Сяргей ЛАПЦЁНАК,
г. Мінск.

Малюнак Алега ГУЦОЛА.

Хвядос і «данос»

Зноў шуміць уся вёска:
Хтось хлусню распусціў,
Што стары мой Хвядоска
Да суседкі хадзіў.

А яна частавала
І паіла яго.
Кажуць, добра страчала...
Я ў сумніве — каго?

Мабыць, аўтар «даносу»
Праўды горкай не знаў:
Кот, таксама Хвядоска,
Тыдзень недзе блукаў.

Ці сваіх не хапае,
Ці ў суседак смачней,
Толькі мышак ганяе
Там часцей і спрытней.

Ах, няхай тыя жарты
З туманамі сплывуць.
Пераблытаны карты,
А героі — злуюць!

Вунь на печы Хвядосе
На ката рот дзярэ,
Што той ходзіць да Фросі,
А яго — не бярэ!

Вольга САКАЛОВА,
г. Мінск.

РАССУДЗІЎ

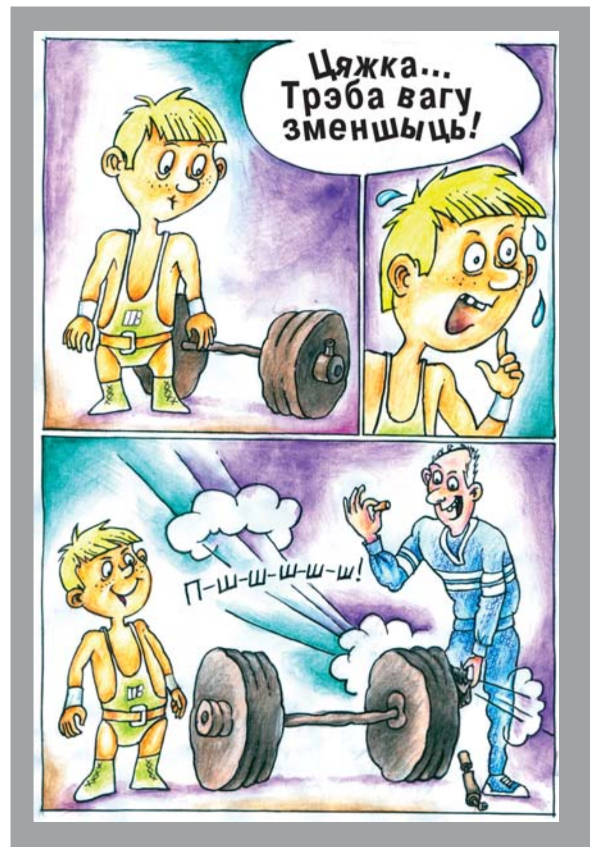

— Калі б не я, — прамовіў Нос, —
Вам, Акуляры, не ўтрымацца.
Я спецыяльна доўгім рос,
Каб вы маглі пакрасавацца.

— Не, мы трымаем Акуляры,
А ты маўчы, гузак на твары! —
Сказалі Вушы чалавека,
Не пацярпеўшы «насаздзеку».

Сам Гаспадар змаўчаць не змог,
Пачуўшы гэты дыялог:
— Сябры, вы служыце спрадвеку
Не Акулярам — Чалавеку.

Яўген ЖАМОЙДЗІН,
Мінскі раён,
г. п. Мачулішчы.

Малюнак Вікенція ПУЗАНКЕВІЧА,
тэма Міхася СТЭФАНЕНКІ.

Малюнак Аляксандра КАРШАКЕВІЧА,
тэма Валянціны ГАРБАЧУК.

Добра, што ёсць стары Новы год — яшчэ адзін шанц пачаць жыць па-новаму.

Невядомы аўтар

Янусь МАЛЕЦ

НЯЎПЭЎНЕНЫ ГАДЗІННІК

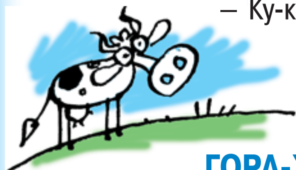

Час паказвае гадзіннік
З хваляваннем несупынным
І пытаецца, дзівак:
– Так?
– Ці так?
– Ці так?
– Ці так?

ЗАХВАРЭЎ

Певень, мусіць, захварэў.
Можа, што не тое з'еў?
Ходзіць млява па двары,
Хоць яшчэ і не стары.
А то ляжа і ляжыць
І маўчыць,
маўчыць,
маўчыць...
Не пяецца бедаку
Як заўжды:
– Ку-ка-рэ-ку!

ГОРА-ХОР

На кагосьці – «Гаў-гаў-гаў!» –
Сабака гнеўна забрахаў.

Кот на лавачцы прыўстаў,
Сонна мяўкнуў – «Мяў-мяў-мяў!».

Лыска мукнула яму
З лужка пагрозліваε – «Му-у-у!».

А за вёскаю ў барку
Зязюлька выдала: «Ку-ку!».

Кажа ўнуку дзед Ягор:
– Які ж бязладны гора-хор!

Малюнак Анатоля ГАРМАЗЫ.

Міхась ПАЗНЯКОЎ

КРЫЛАТКІ

Са сном змагаўся я, як мог,
Але заснуў без задніх ног.

Калі не надзейны таварыш,
З ім кашы ніколі не зварыш.

Наматай сабе на вус:
Рупны, шчыры – беларус.

Заспявае – нельга слухаць,
Наступіў мядзведзь на вуха.

Калі ў хаце спор ды лад,
То і кожны вельмі рад.

Маюць рацыю сябры:
Снег – да часу, да пары.

А Лявон наш прамаўчаў,
Як у рот вады набраў.

Раскрычаўся Мікалай,
Хоць ты вушы затыкай.

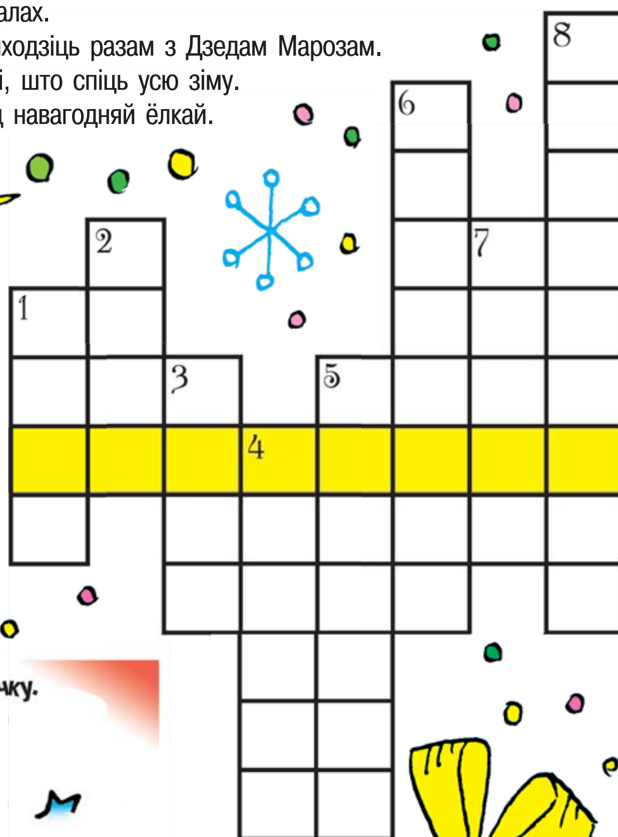

Крыжаванка «НОВЫ ГОД»

Калі ты правільна адгадаеш прапушчаныя словы і запішаш іх па вертыкалі, то ў выдзеленых гарызантальных клетках прачытаеш назву фрукта, які абавязкова прысутнічае на навагоднім стале.

1. Пара года, калі людзі сустракаюць Новы год.
2. Дрэва, якое ўпрыгожваюць на навагоднія святы.
3. Белыя «зорачкі», што сыплюцца зімой з неба.
4. Слова, якое кажуць ветлівыя людзі пасля таго, як атрымаюць падарунак.
5. Рознакаляровыя папяровыя кружочкі, якімі абсыпаюць адзін аднаго на маскарадах і карнавалах.
6. Яна заўсёды прыходзіць разам з Дзедам Марозам.
7. Звярок з іголкамі, што спіць усю зіму.
8. Яго шукаюць пад навагодняй ёлкай.

Забава ад мастака
Андрэя СКРЫННІКА.

Адказы:
1. Зіма. **2.** Ёлка. **3.** Снег. **4.** Дзякуй. **5.** Канфеці. **6.** Снягурка. **7.** Вожык. **8.** Падарунак.
Выдзеленае слова — **мандарын.**

Хітры Пятрусь

— Пятрусь, ты прачытаў кніжку, што падарыў табе тата?
— Не-а...
— Чаму?
— Рукі забыўся памыць...

Ангіна

— Мама, у чым пчолы мёд носяць? — цікавіцца Славік.
— У роціку, — адказвае мама.
— А што, у іх кожны раз ангіна?..

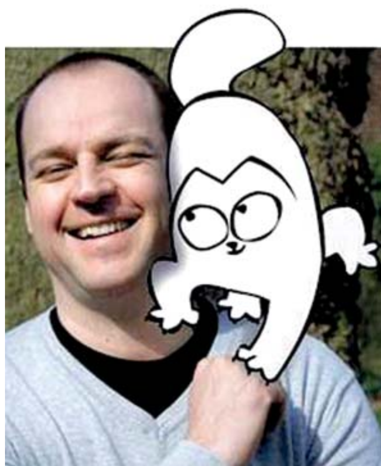

Множанне і дзяленне

— Сяргейка, што для цябе самае цяжкае ў матэматыцы? — пытаецца бацька ў сына.
— Множанне і дзяленне.
— А што самае лёгкае?
— Калі адсутнічаю... на ўроку матэматыкі.

Даслаў Мікалай ГЛЕБ,
Ляхавіцкі раён,
в. Падлессе.

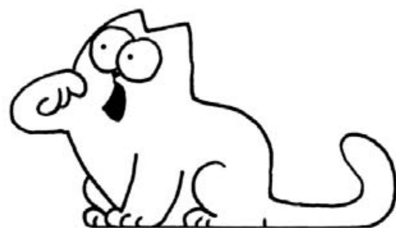

Кот Саймана (Simon's Cat) – серыя кароткаметражных мультфільмаў, створаная англійскім аніматарам Сайманам Тофілдам. У кожным эпізодзе дзейнічае галоўны персанаж – вечна галодны вірлавокі дамашні кот, які, выкарыстоўваючы грубую тактыку, патрабуе ад гаспадара ежы і ўвагі.

Фільмы вельмі нагадваюць паводзіны рэальных катоў, хаця і ў гратэскным выглядзе.

Сёння зняты 31 мультфільм пра прыгоды ката Саймана.

Кацянё – тыповы кот Саймана ў дзяцінстве. Прататып – малодшы кот С. Тофілда Тэдзі, які мае стасункі са старэйшым катом Х'ю.

Вясковы кот – аднавокі кот, з якім кот Саймана пазнаёміўся, калі ўцёк з дома. Ён жыве на ферме, і ў яго ёсць гаспадыня. Кот любіць пацвельваць ката Саймана, бо той, як дамашні кот, не здольны жыць на ферме.

У мультфільмах дзейнічаюць:

Кот Саймана – галоўны герой. Афіцыйна ён не мае імя, але С. Тофілд сцвярджае, што прататып – яго ўласны кот Х'ю. У роліках замест ката Саймана ласкава мяўкае сам Тофілд.

Сайман – хударлявы шматпакутны гаспадар ката, які церпіць разнастайныя выхадкі свайго гадаванца.

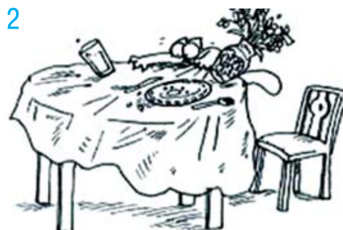
Іншыя каты:

Суседскі кот – кот, з якім кот Саймана пастаянна дзеліць тэрыторыю двара.

1

2

3

4

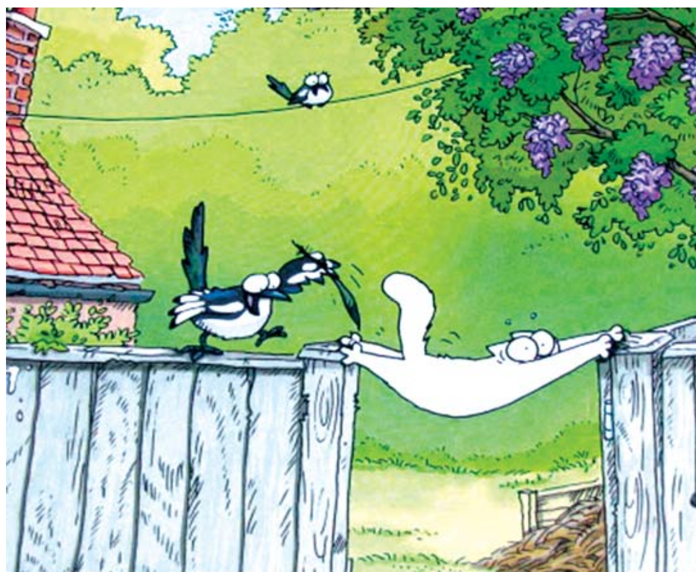

5

6

А таксама:

Сабака сястры Саймана, Трус, Садовы гном, Вожык, Птушкі, Муха, Жаба, Вавёрка, Мышы, Смоўж, Павук, Крот, Чмель і іншыя персанажы.

